

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u skraćenom stečajnom postupku nad dužnikom PFL j.d.o.o. Dobreć (OIB:92553047249, MBS:040333801), Dobreć b.b., 14. srpnja 2020.

r i j e š i o j e

- I. Odbija se kao neosnovan zahtjev za nagradu stečajnom upravitelju Sanjinu Dinku Dorčiću (OIB:71306347942) iz Rijeke, Mosorska 9.
- II. Odbija se kao neosnovan zahtjev stečajnog upravitelja Sanjina Dinka Dorčića (OIB:71306347942) iz Rijeke, Mosorska 9, za naknadu troškova u iznosu od 778,60 kn.

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda poslovni broj St-180/18-6 od 11. lipnja 2018. otvoren je i zaključen stečajni postupak nad uvodno označenim dužnikom te je za stečajnog upravitelja imenovan Sanjin Dinko Dorčić (OIB:71306347942) iz Rijeke, Mosorska 9. Navedeno rješenje doneseno je primjenom odredbe čl. 431. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15). Po pravomoćnosti tog rješenja, stečajni dužnik je brisan iz sudskog registra na temelju rješenja ovog suda poslovni broj Tt-18/5947-2 od 22. listopada 2018.

Podneskom od 25. prosinca 2019. stečajni upravitelj je predložio da mu sud odredi nagradu jer je kao osoba ovlaštena za zastupanje dužnika sastavio i dostavio Financijskoj Agenciji (dalje: Fina) godišnja financijska izvješća (bilancu stanja, račun dobiti i gubitka i bilješke uz financijska izvješća) za javnu objavu i statističke potrebe te je sastavio i podnio prijavu poreza na dobit. Naveo je kako je: izvršio uvid u dostupne godišnje financijske izvještaje dužnika za prethodno izvještajno razdoblje, objavljene na mrežnim stranicama Fine; utvrdio je osnovnu djelatnost dužnika u registru državnog zavoda za statistiku radi dostave financijskih izvještaja; izvršio je uvid u registar poslovnih subjekata pri Hrvatskoj gospodarskoj komori radi utvrđenja matičnog broja poslovnog subjekta; u nadležnoj poslovnicu Fine podnio je izjavu o upotrebi certifikata za korištenje e-servisa Fine te je na temelju prikupljenih podataka sastavio, potpisao i dostavio financijske izvještaje putem web servisa Fine. Pored navedenog, sastavio je, potpisao i podnio kod nadležnog poreznog referenta prijavu poreza na dobit Ministarstvu financija. Stečajni upravitelj je utvrdio da je obavezan izraditi financijske izvještaje i dostaviti ih Fini za javnu objavu i statističke potrebe. Predložio je da mu sud zbog prethodno navedenih poslova koje je obavio odredi nagradu, pri tom se pozivajući na odgovarajuće odredbe Stečajnog zakona, Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima te na odredbe Zakona o računovodstvu i

Zakona o porezu na dobit kojima je (u bitnom) propisana obveza poduzetnika sastaviti godišnje financijske izvještaje te obveze poreznog obveznika.

Nadalje, stečajni upravitelj je podneskom od 25. prosinca 2019. zatražio i naknadu troškova koje je imao prilikom obavljanja poslova sastavljanja i dostave financijskih izvještaja za društvo u stečaju (poštarina, naknada Fini, troškovi knjigovodstvenih usluga), u ukupnom iznosu od 778,60 kn.

Zahtjev stečajnog upravitelja za nagradu i naknadu troškova nije osnovan.

Naime, odredbom čl. 94. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 71/15, 104/17; dalje: SZ), propisano je da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad koju rješenjem određuje sud prema Uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima. Rad stečajnog upravitelja, po prirodi stvari, treba biti opravdan potrebama stečajnog postupka i u skladu s dužnostima propisanim odredbom čl. 89. SZ-a.

Prema shvaćanju ovog suda, pogrešan je stav stečajnog upravitelja o njegovoj dužnosti podnošenja financijskih izvješća Fini i podnošenja prijave poreza na dobit Ministarstvu financija u konkretnom slučaju, a na čemu stečajni upravitelj temelji svoje pravo na nagradu i naknadu troškova u konkretnom slučaju.

Ovdje se prije svega napominje da je nad dužnikom proveden skraćeni stečajni postupak u smislu odredbe čl. 428. SZ-a jer dužnik nije imao zaposlenih osoba, u očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje evidentirane su neizvršene obveze za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana te nisu ispunjene pretpostavke za pokretanje drugog postupka radi brisanja iz sudskog registra. S obzirom na to da su ispunjeni naprijed navedeni uvjeti te osobe ovlaštene za zastupanje dužnika nisu u roku od 15 dana podnijele popis imovine i obveza dužnika te niti jedan vjerovnik nije predložio otvaranje stečajnog postupka i predujmio sredstva za namirenje troškova postupka, ostvarila se presumpcija prema kojoj je dužnik nesposoban za plaćanje (čl. 431. st. 1. SZ-a), te je sud po službenoj dužnosti donio rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka. Cilj provođenja ovakvog sumarnog stečajnog postupka je brisanje iz evidencije svih pravnih osoba koje ne obavljaju djelatnost.

Prema odredbi čl. 19. st. 9. Zakona o računovodstvu („Narodne novine“ broj 78/15, 134/15, 120/16, 116/18; dalje: ZR) godišnje financijske izvještaje poduzetnik je dužan sastaviti i u slučajevima promjene poslovne godine, statusnih promjena, otvaranja stečajnog postupka ili pokretanja postupka likvidacije nad poduzetnikom i to sa stanjem na dan koji prethodi početku promijenjene poslovne godine, danu upisa statusne promjene, danu otvaranja stečajnog postupka ili pokretanja postupka likvidacije.

Brisano trgovačko društvo nije poduzetnik u smislu odredbi ZR-a koji bi bio dužan podnositi financijske izvještaje. Naime, prema odredbi čl. 4. ZR-a poduzetnici u smislu odredbi tog zakona su: 1. trgovačko društvo i trgovac pojedinac određeni propisima kojima se uređuju trgovačka društva, 2. podružnica poduzetnika sa sjedištem u drugoj državi članici ili trećoj državi, u Republici Hrvatskoj, kako je određeno propisima kojima se uređuju trgovačka društva i 3. poslovna jedinica poduzetnika sa sjedištem u drugoj državi članici ili trećoj državi ako prema propisima te države ne postoji obveza vođenja poslovnih knjiga i sastavljanja financijskih izvještaja te poslovna jedinica poduzetnika iz države članice ili treće države koji su obveznici poreza na dobit sukladno propisima kojima se uređuju porezi, osim odredbi kojima se uređuje konsolidacija godišnjih financijskih izvještaja (članak 23.), revizija godišnjih financijskih izvještaja (članak 20.), godišnje izvješće (članak 21.) i javna objava (članak 30.).

Ovdje se ne radi o pravnoj osobi iz čl. 4. st. 3. ZR-a, već se radi o društvu koje je uslijed brisanja iz sudskog registra izgubilo pravnu osobnost u smislu odredbe čl. 4. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19; dalje: ZTD).

Dakle, kako se ovdje ne radi o poduzetniku već o brisanom subjektu koji ne bilježi poslovne događaje, na njega se ne primjenjuje ni odredba čl. 19. st. 9. ZR-a kojom je propisana obveza sastavljanja financijskih izvještaja od strane poduzetnika u slučaju otvaranja stečajnog postupka. Naime, citirana odredba ZR-a odnosi se na poduzetnike nad kojima se otvoreni stečajni postupak provodi (tzv. redovni stečajni postupak) i koji kao društva u stečaju i dalje sudjeluju (i mogu sudjelovati) u pravnom prometu s obzirom na to da otvaranjem stečajnog postupka nisu prestali postojati (kao što je to u slučaju brisanja pravne osobe iz sudskog registra). Društva nad kojima se vodi (redovni) stečajni postupak i dalje postoje (za razliku od brisanog društva) te ponekad nastave s obavljanjem svoje djelatnosti i tijekom stečaja, ostvaruju određene prihode, imaju rashode, zapošljavaju radnike pa je i logično da podnose financijska izvješća (što tada u ime i za račun društva čine stečajni upravitelji). S druge strane, brisano društvo takvu obvezu po prirodi stvari i pravnoj logici ne može imati. U suprotnom bi sva društva koja su brisana uslijed zaključenja stečajnog postupka ili likvidacije bila dužna podnositi financijska izvješća, što nema uporišta u smislenom tumačenju odredbi koje propisuju takve obveze.

Brisano društvo koje nema imovine nije obveznik ni podnošenja prijave poreza na dobit Ministarstvu financija, odnosno na takvo društvo ne odnosi se odredba čl. 18. i 36. Zakona o porezu na dobit („Narodne novine“ broj 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14, 50/16, 115/16, 106/18, 121/19) na koje se poziva stečajni upravitelj u svom zahtjevu. Brisano društvo koje više ne postoji i nema nikakve imovine nije porezni obveznik u smislu odredbe čl. 1. Zakona o porezu na dobit.

S obzirom na navedeno, a kako prema shvaćanju ovog suda stečajni upravitelj nije bio dužan poduzeti radnje koje je poduzeo, on nema pravo na zatraženu nagradu. Isto tako, uslijed poduzimanja nepotrebnih radnji, nastali su i nepotrebni troškovi čiju naknadu nema pravo zahtijevati.

Slijedom iznesenog, primjenom odredbe čl. 89. i 94. SZ-a te čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11; 148/11, 25/13; 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi sa čl. 10. SZ-a riješeno je kao u izreci.

Rijeka, 14. srpnja 2020.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba u roku od 8 (osam) dana od dana primitka. Žalba se podnosi putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u 2 (dva) primjeka.

Broj zapisa: **17897-971d3**

Kontrolni broj: **0658f-5ca5d-17b45**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.